

El testimoni del valencianisme republicà passa a una nova generació que pren el relleu evolucionant **de la resistència a l'acció cultural, cívica i política**.

1962 és l'any clau. **Joan Fuster**, exercint el mestratge sobre tota la nova generació valencianista, publica el llibre que marca tota una època. **Nosaltres, els valencians** és alhora un assaig històric —una interpretació de la història i de la identitat dels valencians— i un programa polític —una proposta de futur, democràtica, popular, moderna, de recuperació nacional.

Fuster posa al dia el discurs de la generació valencianista republicana vinculant el futur del País Valencià a **un projecte compartit amb el conjunt dels Països Catalans**.

Aquesta renovada visió allibera l'energia d'un país llargament silencià. Durant els següents quinze anys **les iniciatives culturals, cíviques i polítiques se succeeixen a un ritme i intensitat mai vistes**.

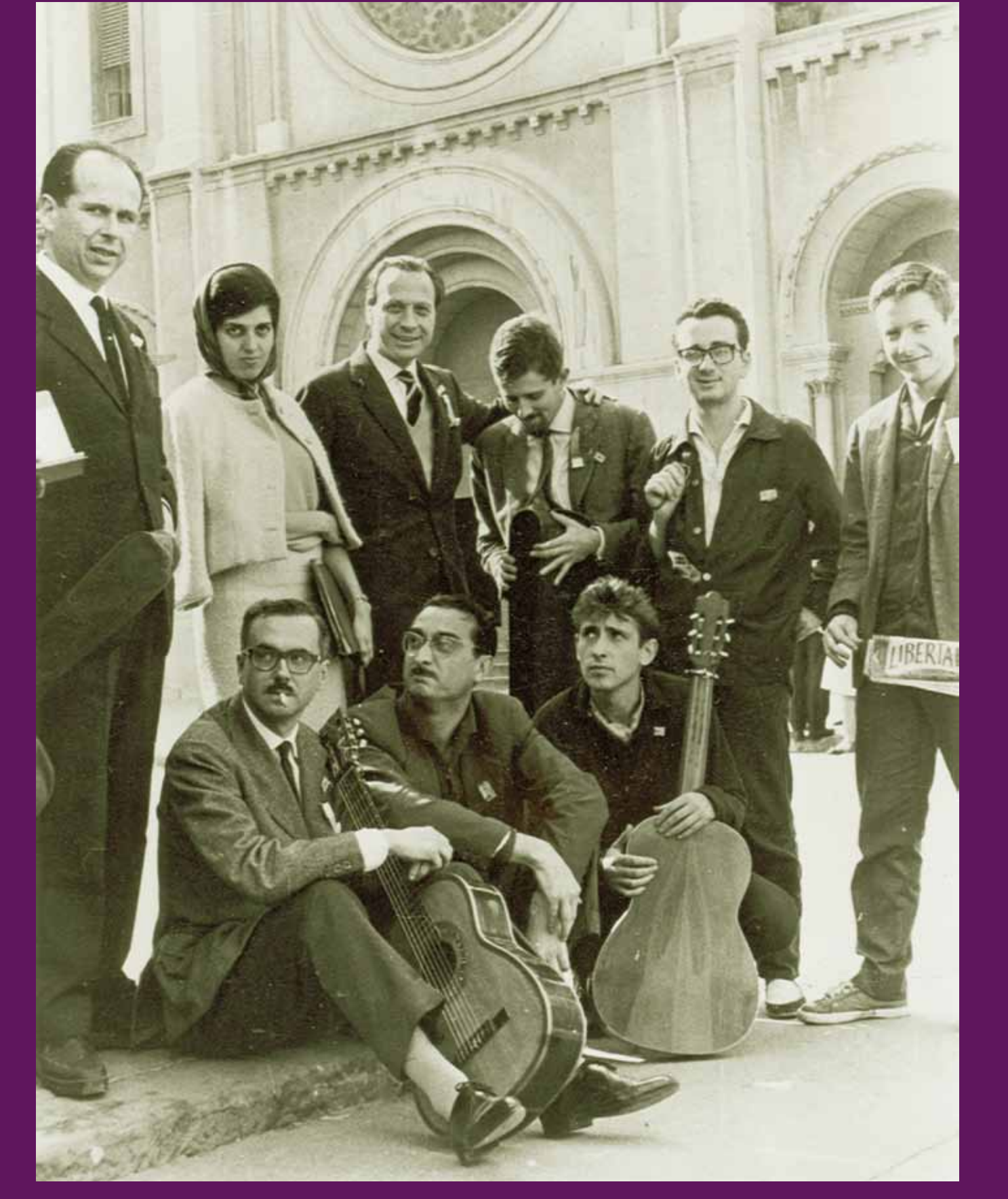
S'impulsen **campanyes** com «Parlem valencià» i «Valencians, unim-nos». Apareixen **músics que posen la banda sonora als nous temps** com Raimon, Ovidi Montllor, Al Tall... Naixen **nous partits polítics** com Partit Socialista Valencià, Unió Democràtica del País Valencià, Germania Socialista, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Partit Socialista del País Valencià... S'obren **llibrerries** com Concret i Tres i Quatre a València, Set i Mig a Alacant... Es funden **noves editorials** com 3i4 i Gorg, que edita una revista homònima. Es crea el Secretariat d'Ensenyament de l'Idioma que en pocs anys forma **milers de professors de valencià**. S'instauren els **Premis Octubre**, que dinamitzen el teixit literari i cultural. Se celebra el **Primer Congrés d'Història del País Valencià**, en la línia, tal com demana Fuster, que una nova generació d'investigadors repassen el país de dalt a baix...

Tot i que a les primeres eleccions democràtiques a la fi del franquisme el valencianisme no aconsegueix representació parlamentària, **els seus postulats han assolit el major grau de penetració social de la història, i ha posat les llavors d'un futur en llibertat**.



València, 9 d'octubre de 1977
Manifestació del Nou d'Octubre al seu pas per les Torres de Serrans. Mai abans s'havien aplegat mig milió de valencians en defensa dels seus drets nacionals.

BVNP / FONS JARQUE



Castelló, 21 d'octubre de 1962
3r Aplec de la Joventut del País Valencià. Primer contacte dels Setze Jutges i Raimon. Davant de l'església de la Santíssima Trinitat, d'esquerra a dreta, dempeus: Delfi Abella, Lina Luján, Lluís Serrahima, Francesc Pi de la Serra, Joan Francesc Mira i Ramon Bastardes, asseguts: Josep Maria Espinàs, Joan Fuster i Raimon.

CJF



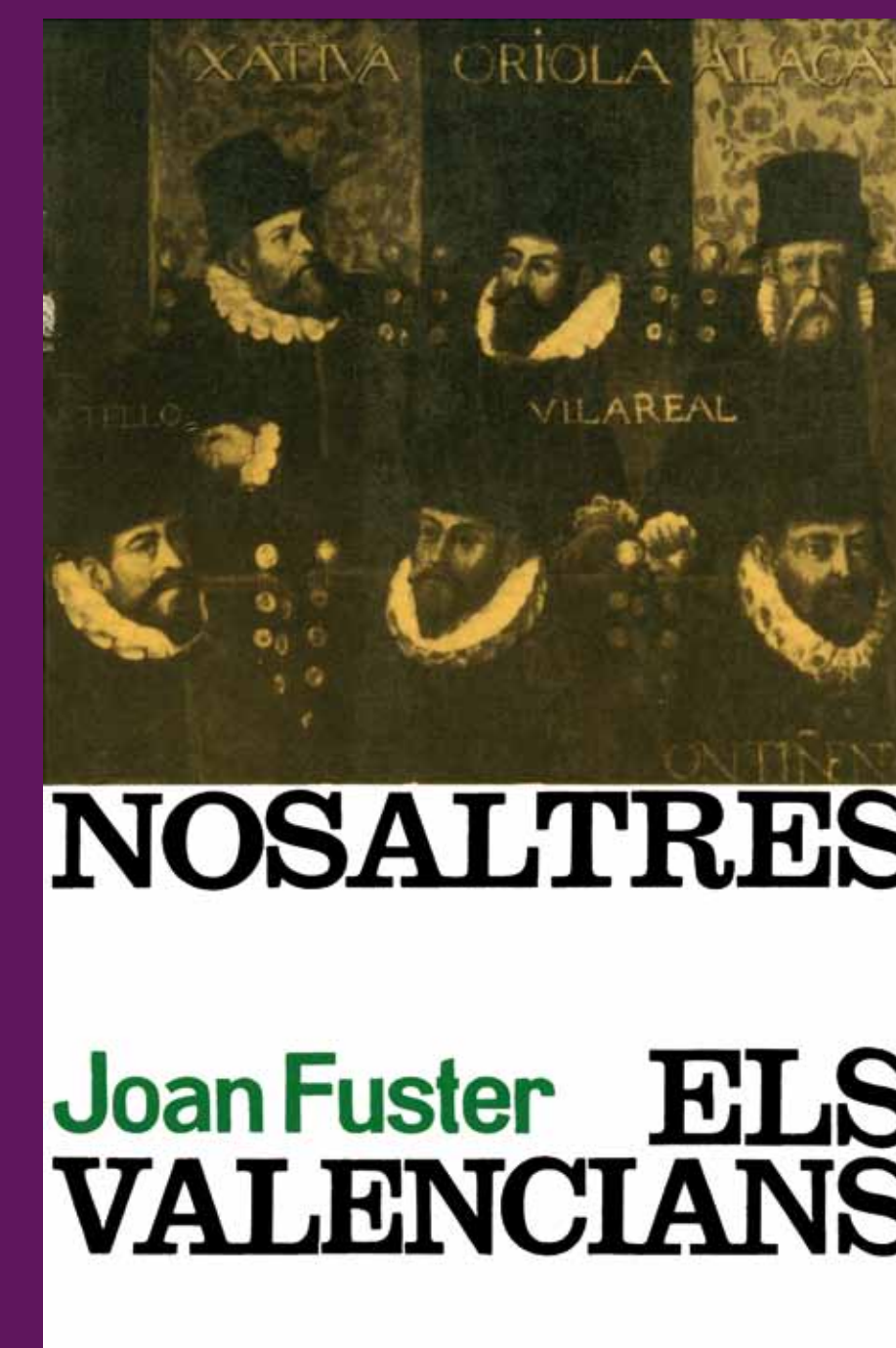
València, 9 d'octubre de 1965
La primera de les campanyes reivindicatives de la nova generació valencianista, que omple les parets de tot el País Valencià amb aquest senzill i subversiu eslògan.

ECC



El Puig, 23 d'octubre de 1977
18è Aplec del País Valencià.

OFR



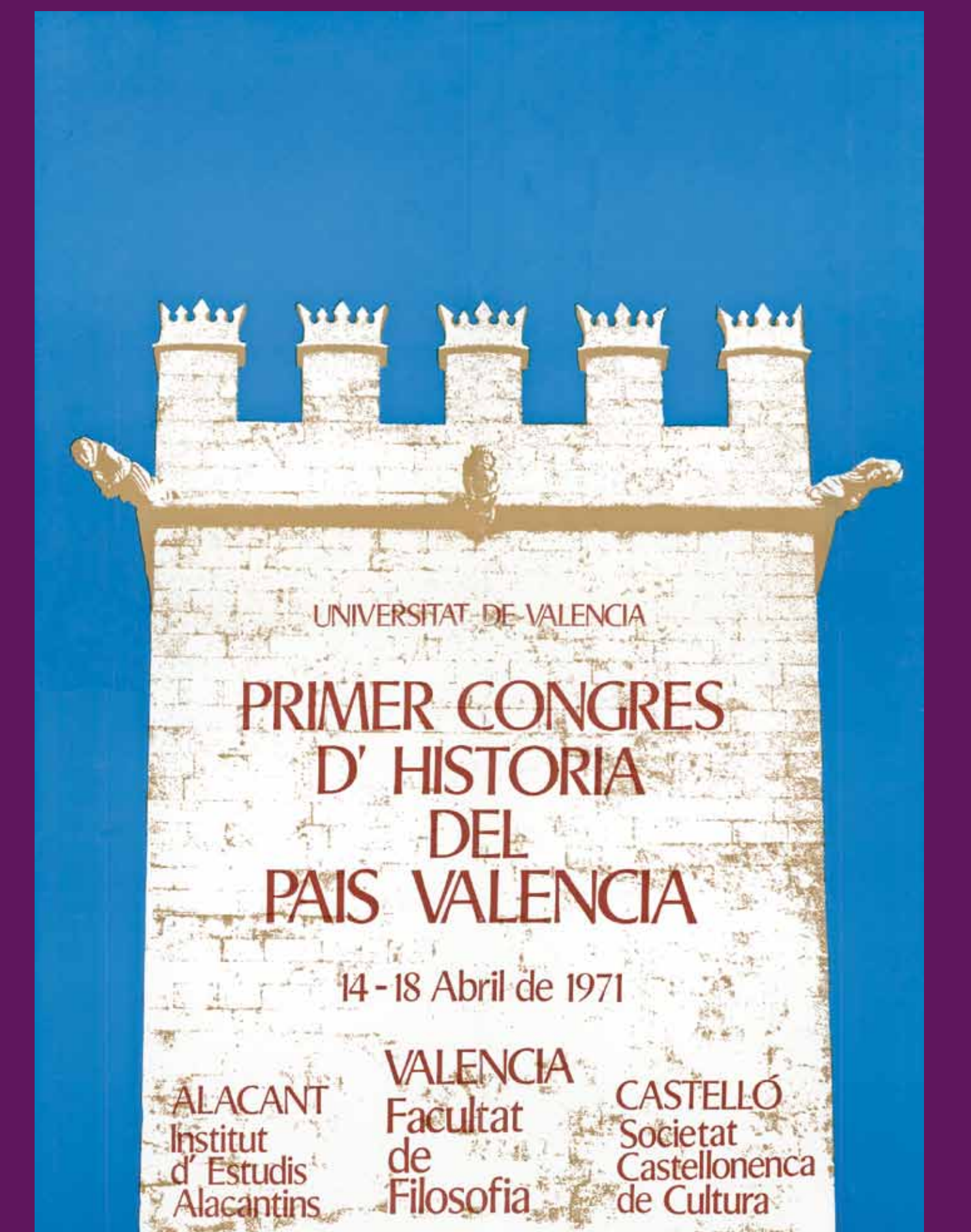
Barcelona, 1962
Nosaltres, els valencians. El llibre que marca a frontera entre la «pre» història i la història del País Valencià.

FJL



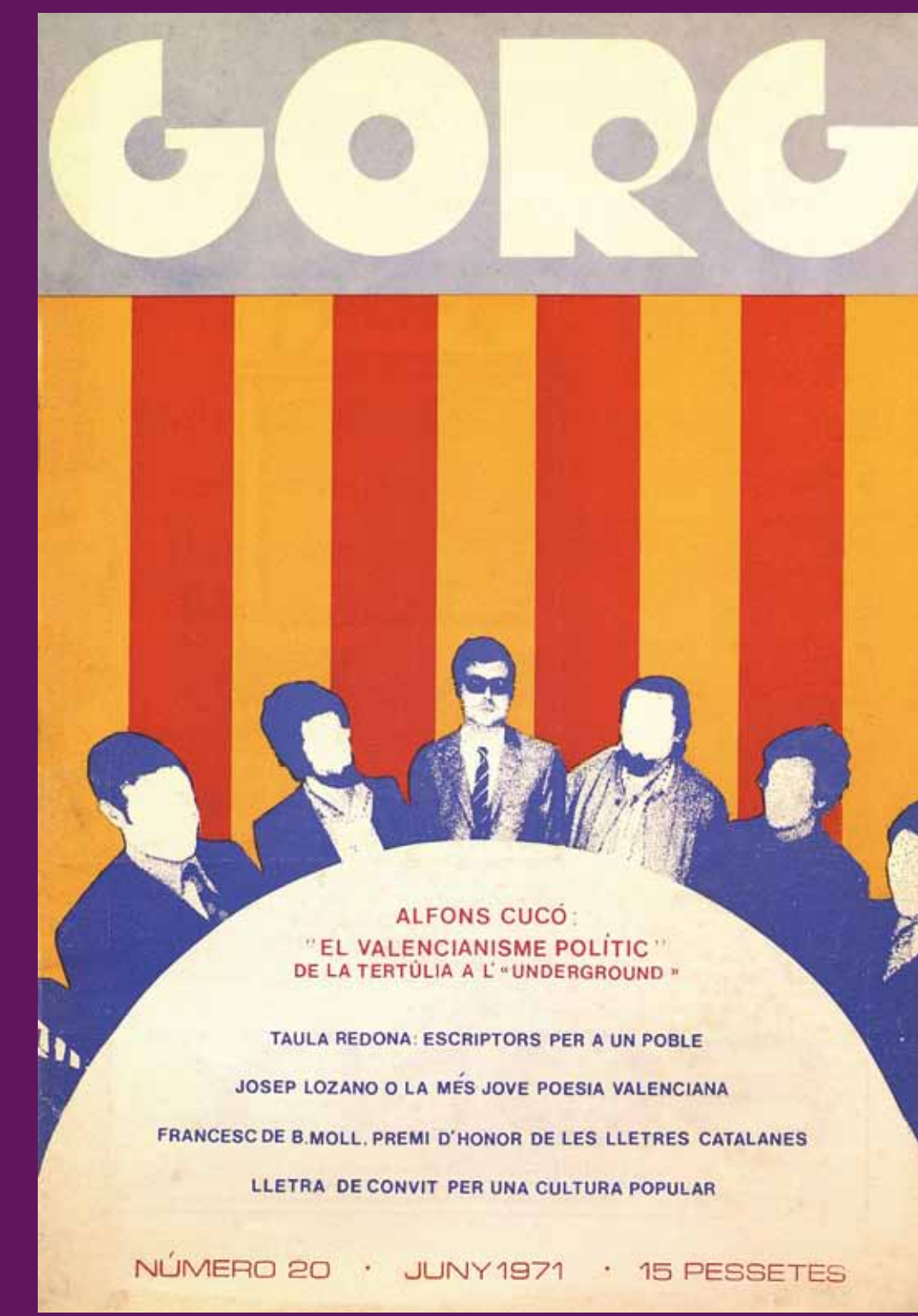
Barcelona, juny de 1968
Serra d'Or. Número monogràfic que es fa ressò del moment de gran vitalitat de la cultura catalana al País Valencià.

FJL



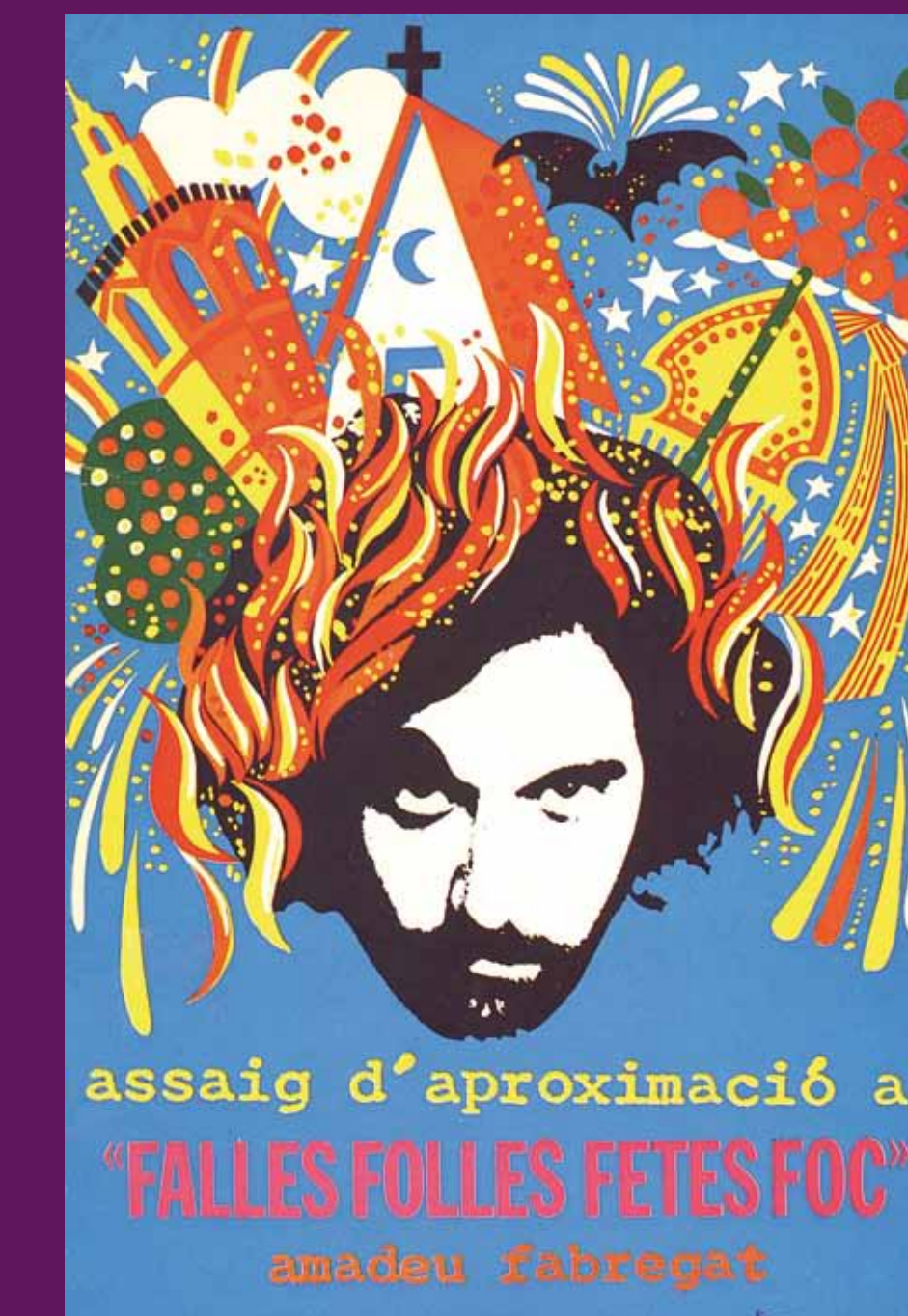
València, 14 d'abril de 1971
Cartell del Primer Congrés d'Història del País Valencià, celebrat descentralitzadament a Alacant, Castelló i València.

BVNP



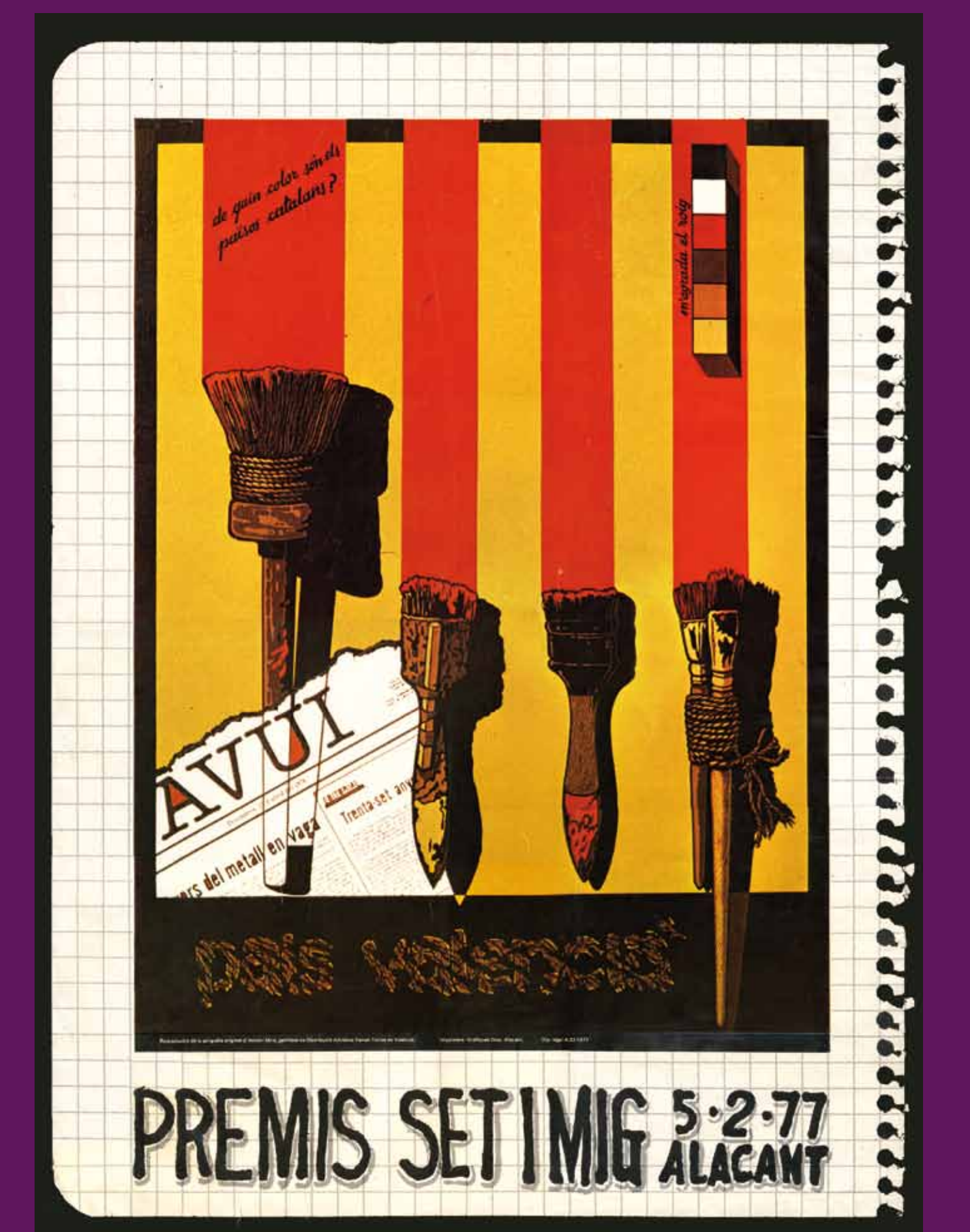
València, juny de 1971
Gorg. La revista es fa ressò de l'obra recentment editada d'Alfons Cucó, «El valencianisme polític», el primer estudi en profunditat i rigorós sobre la història del moviment des dels seus orígens.

BC



València, 1974
Faltes folles fetes foc. Amadeu Fabregat guanya amb aquesta obra el Premi Octubre d'Assaig.

BC



Alacant, 5 de febrer de 1977
Cartell —amb una obra del pintor alcoià Antoni Miró— de promoció dels premis literaris convocats per la llibreria alacantina Set i Mig.

FJL

